

Font del Serrahima

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Rasot del Puig
Alçada: 190

Coordenades:

Latitud: 41.6359
Longitud: 1.85977
UTM Est (X): 405032
UTM Nord (Y): 4609980

Classificació

Número de fitxa 08053 - 62
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL -Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (2015)
Accés Difícil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 08052A0130001500000T
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dt., 28/02/2017 - 01:00

Descripció

Font situada al rasot del Puig, al seu vessant esquerra, per sota del camí que uneix el Vilar amb el Burés. Es tracta d'una raconada assolellada amb gran profusió de vegetació. Allí, hi ha una estructura de planta quadrangular, excavada al terra i per sota el marge a la qual s'hi accedeix des d'un graó de pedra. Es tracta d'una cisterna amb els murs arrebossats d'un metre de fondària per uns dos metres de profunditat. El sostre

està fet de volta de canó, en pedra. A mà esquerra mateix hi ha un broc collat a un mur de pedra arrebossat amb morter i tallat en biaix que facilita el regalim d'aigua. L'aigua, quan raja, cau en una pica i la que sobreseeix va directament a la cisterna. No se sap quan i se'n desconeix l'autor, l'aigua va ser desviada uns metres més avall, on s'hi accedeix per unes escales de pedra, en un retall efectuat en el terreny. Allí, sota una xapa que protegeix la font, hi ha la nova font que sorgeix de la canonada, per un raconet arran de terra. Des d'aquí es pot fer anar, en cas de necessitat a la bassa que queda per sota mateix.

Observacions:

A l'interior de la cisterna l'aigua és ben clara i és hàbitat assidu d'amfibis, destacant la salamandra (*Salamandra salamandra*), una espècie associada als hàbitats de boscos humits. Les seves larves només es desenvolupen en aigües molt netes. Aquest amfibi està protegit per legislació com a espècie protegida de la fauna salvatge autòctona en categoria D per l'annex del Decret Legislatiu 2/2008, del 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Protecció dels animals. En l'àmbit europeu, l'espècie està inclosa en l'Annex III del Conveni de Berna, relatiu a la protecció del medi silvestre i del medi natural a Europa. L'alteració de l'hàbitat és un perill per a l'espècie.

Història

La font deu el nom a un dels parcers que treballava a l'heretat del Puig del Vilar, Valentí Serrahima. L'any 2015 va ser recuperada per Esteve Frontera, que va netejar la font, la cisterna, la bassa que hi ha una mica més avall amb l'abeurador del bestiar i va desbrossar l'entorn, traient les espècies invasives i plantant-hi algun roure i altres espècies autòctones. També ha preservat una comunitat important de canyís. El cognom Serrahima deriva del compost serra hima, que significa serra baixa (del llatí *imus*, que vol dir inferior).

Al voltant de la salamandra hi ha supersticions associades al símbol de la puresa. La creença de que si es tirava un tronc o fusta al foc, sortia la salamandra, ha fet que fos buscada pels alquimistes per a fer pocions, mags i bruixes. De fet, té el costum d'amagar-s'hi sobretot en la fusta humida. Per tant si nota l'escalfor fuig. La ignorància de la gent en èpoques reculades, creia que naixien del foc i que per tant aquest amfibi pot sobreviure al foc.

Una creença popular relacionada amb el temps i que és certa és que quan surt és que ha de ploure, mentre que si s'amaga és que ve calor. Una segona, més que provada científicament és que allí on hi ha salamandres, l'aigua és bona de beure.

Bibliografia

<http://toponimsdecastellbell.blogspot.com.es/2014/07/font-del-serrahima...>

